

[Elna Munch.]

hans Lovforslag! Den højtærede Minister maa imidlertid være kommet paa andre Tanker, thi han har stillet nogle Ændringsforslag, som skulde bøde paa Lovforslagets Uklarhed. Jeg anser disse Ændringsforslag for en Forbedring, men jeg mener ikke, der er skabt fuld Klarhed ved Hjælp af dem.

Jeg har i Udvalget stillet Spørgsmaal om, hvad det vilde koste at fremstille de paagældende Præparater og uddele dem fra Seruminstitutet, og under hvilke Former man har tænkt sig en saadan Udlevering kunde finde Sted. Overfor disse Spørgsmaal har den højtærede Minister givet blankt op. Ministerens Paastand om, at Lægemedlerne kunde blive billigere for Patienterne ved denne nye Fremgangsmaade, er derfor ganske løs og bygger ikke paa noget som helst andet end Gisninger. Det var ogsaa interessant at vide, hvad den højtærede Minister mener med Fremstillingspris paa Seruminstitutet; det maa vel være Meningen, at herunder skal indbefattes Anlæg, Maskiner, Nybygninger, nyt Personale o. s. v. Jeg vil gerne vide, om den højtærede Minister mener dette, eller om han mener, at det ikke skal regnes med til Fremstillingsprisen, saaledes som private Fabrikker er nødt til at gøre det; det vil faa stor Betydning for Produktets Pris, thi den højtærede Minister hævder jo, at Salgsprisen skal dække Udgifterne. Hvilke er da disse Udgifter? Det maa man da først og fremmest vide. Det ærede Medlem Hr. Weygaard erklærede ved første Behandling, at der naturligvis kun tænktes paa Driftsudgifterne, saaledes at Anlægssummen ikke kommer ind i Dækningsberegningen. I saa Fald kan Medicinen selvfølgelig fremstilles langt billigere paa Seruminstitutet end paa en privat Fabrik. Men i det Tilfælde faar Staten en hel Del Udgifter, der ikke bliver dækket ved Salget, og saa forekommer det mig, at man lige saa godt kunde lade Staten give Tilskud paa anden Maade, f. Eks. ved at lade Sygekasserne faa Statstilskud til Medicinen, hvilket Ministeren imidlertid er gaaet imod. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister besvare disse Spørgsmaal.

Hvad angaar Uddelingen, er vi fuldkommen paa bar Bund med Hensyn til Oplysninger. Vi har intet som helst faaet at vide hverken om Formen for Uddelingen, eller hvilke Udgifter det vil beløbe sig til. Den højtærede Minister har udtrykkeligt sagt, at han ingen Oplysninger vilde give derom, før han saa, om Lovforslaget gik igennem. Det er en ganske usædvanlig Fremgangsmaade. Man plejer dog her i Rigsdagen,

naar man skal behandle et Lovforslag, at faa de nødtørftigste Oplysninger om, hvad det kan dreje sig om. Jeg har derfor, da man ingen Oplysninger kunde faa, stillet et Ændringsforslag, der tilsigter at skabe denne Klarhed, idet jeg ansaa det for nødvendigt, hvis Produktionen og Uddelingen skal henlægges til Seruminstitutet og dette medfører væsentlige Udgifter, at der da fremsættes Lovforslag, der skaffer Hjemmel for de nødvendige Udgifter. Man kan ikke forlange, at Seruminstitutet pludselig skal paatage sig hele denne Merudgift uden at faa de nødvendige Beløb dertil.

Hvad angaar Uddelingen, der altsaa skal foregaa paa en Maade, der indtil videre holdes hemmelig, maa det anses for en Selvfølge, at Seruminstitutet ikke kan uddele Medicin, der ikke er kontrolleret af Institutet. Forholdet er jo det, at de Fabrikker, der fremstiller Medicin, har knyttet et Antal sagkyndige til sig, som paa forskellig Maade kontrollerer Medicinen kemisk, fysiologisk, bakteriologisk, biologisk o. s. v. Dette har den private Fabrikation anset for nødvendigt for at sikre Publikum et forsvarligt Produkt. Det siger sig selv, at ringere kan den Kontrol ikke være, der udøves af Seruminstitutet, før det udleverer de omtalte Præparater. Der maa derfor til det være knyttet Videnskabsmænd, der paa tilsvarende Maade kan øve den fornødne Kontrol. Jeg vil gerne spørge, om Seruminstitutet allerede nu raader over en saadan Sagkundskab, og om disse sagkyndige har Tid tilovers fra deres Virksomhed til at paatage sig dette nye Arbejde. Med andre Ord: Skal der ansættes nye sagkyndige og da i hvilket Omfang?

Jeg vil ogsaa gerne spørge den højtærede Minister, om han mener, at Uddelingen fra Seruminstitutet, alle Forhold taget i Betragtning, vil blive billigere, f. Eks. for Leverpræparatets Vedkommende, end hvis man benytter sig af Apotekernes Tilbud om at foretage Uddelingen deraf gratis.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han garanterer for, at Medicinen kommer Patienterne i Hænde paa en Maade; der ikke er mindre praktisk end den, hvorpaa de nu kan skaffe sig den.

Flertallet indenfor Udvalget har erklæret, at det Ændringsforslag, jeg har stillet, maa anses for at være fuldkommen selvfølgeligt, idet de mente, at før en Udvidelse af Seruminstitutets Virksomhed finder Sted, maa der gennemføres Lovforslag, der skaber Hjemmel for de nye Udgifter. Jeg mener imidlertid, at det er rigtigt, at det kommer til at staa udtrykkeligt i Loven,